

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
www.uvm.dk

8. maj 2007

I forbindelse med behandlingen af (L 196) Forslag til Lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov har Folketingets Uddannelsesudvalg i brev af 17. april 2007 stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 2:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 12. april 2007 fra Karise Efterskole, jf. L 196 - bilag 3.”

Svar:

Der er med lovforslaget tale om en rammebeskrivelse af et 3-årigt uddannelsesstilbud, der med hensyn til målsætning og indhold planlægges individuelt i modsætning til en kompetencegivende ungdomsuddannelse, hvor der er centralt fastsatte mål og indholdsbeskrivelser.

Grunden til, at lovforslaget ikke lægger op til centralt fastsatte regler for ungdomsuddannelsen, er, at de unges forudsætninger er så forskelligartede, at centralt fastsatte regler ikke vil kunne imødekomme den enkelte unges særlige behov.

Der er derfor ikke tale om en kompetencegivende ungdomsuddannelse.

Efter lovforslagets § 4, stk. 2, udarbejder Ungdommens Uddannelsesvejledning sammen med den unge og forældrene en individuel uddannelsesplan, som indeholder en oversigt over de aktiviteter, herunder vejledningssamtaler og praktikophold, som den unge skal tilbydes. I uddannelsesplanen kan også indgå elementer, der leveres af daghøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler, håndarbejdsskoler, højskoler, produktions-skoler, erhvervsskoler, værksteder og andre institutioner.

Efter lovforslaget får efterskolerne således mulighed for at medvirke til gennemførelsen af ungdomsuddannelsen efter aftale med kommunalbestyrelsen. Sådanne aftaler kan både omfatte tilrettelæggelse af uddannelsen og dele deraf.

Der er derimod ikke mulighed for, at efterskolerne kan tilbyde ungdomsuddannelsen frit på samme måde som uddannelsen på 8., 9. og 10. klassetrin.

Lovforslaget lægger ikke op til, at ungdomsuddannelsen skal være et døgntilbud, hvor der både er elementer af uddannelse og socialpædagogiske foranstaltninger.

Lovforslaget indeholder heller ikke bestemmelser om bo-tilbud. Dette er dog ikke til hinder for, at kommunalbestyrelsen efter aftale med de i lovforslagets § 4, stk. 2, nævnte skole m.v. kan henvise den unge til et undervisningstilbud, som indeholder et tilbud i kostskoleform.

Karise Efterskole peger på, at hovedparten af de unge først vil have udbytte af ungdomsuddannelsen, hvis overgangen til ungdomsuddannelsen rykkes i forhold til de unges modenhed, dvs. efter en skolegang på 11 eller 12 år.

Efter lovforslagets § 2, stk. 2, 1. pkt., skal tilbuddet om ungdomsuddannelsen gives i forbindelse med undervisningspligtens ophør. Hvis den unge fortsætter undervisningen i folkeskolen m.v. efter undervisningspligtens ophør, gives tilbuddet dog først i forbindelse med denne undervisningsophør, jf. lovforslagets § 2, stk. 2, 2. pkt.

Kommunalbestyrelsen er således forpligtet til at afgive tilbuddet i forbindelse med, at den unge afslutter uddannelsen i folkeskolen m.v.

Efter lovforslagets § 2, stk. 3, kan den unge udskyde afgørelsen om at modtage tilbuddet indtil det fyldte 25. år. Der er derfor mulighed for, at unge, der på grund af manglende modenhed eller af andre grunde først ønsker at modtage kommunalbestyrelsens tilbud om en ungdomsuddannelse efter nogle års forløb, kan gøre det.

Jeg skal afslutningsvis gøre opmærksom på, at efterskolerne efter de gældende regler ikke må tilbyde undervisning i strid med loven om de frie kostskoler. Dette gælder, uanset om der ydes statstilskud til den pågældende undervisning eller ikke. Jeg vil præcisere dette i et ændringsforslag.

Dette svar fremsendes i 5 eksemplarer.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder

